

Sygn. akt: III U 418/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 grudnia 2014 r. w O.

sprawy z odwołania M. N. i D. N. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) w O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o ustalenie istnienia obowiązku ubezpieczenia społecznego

na skutek odwołania M. N. i D. N. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) w O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 03.04.2014r. **nr** (...)

orzeka:

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala, iż M. N. jako osoba współpracująca z D. N. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) w O. podlega obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 01.11.2013r. oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 01.11.2013r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 03.04.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. stwierdził, że M. N. jako osoba współpracująca z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność u płatnika składek D. N. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowym oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 01.11.2013r.

Płatnik składek D. N. oraz M. N. odwołali się od tej decyzji. Stwierdzili, że M. N. była osobą współpracującą przy pozarolniczej działalności gospodarczej D. N..

W konkluzji wnieśli o uznanie, że od dnia 01.11.2013r. M. N. podlegała z tego tytułu obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołań.

Podniósł, że M. N. nie podjęła współpracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej przez jej męża D. N., gdyż w dniu 01.11.2013r. przebywała na zwolnieniu lekarskim związanym z zaawansowaną ciążą. ZUS stwierdził, że trudno dać wiarę, aby w tym czasie M. N. tak bardzo zaangażowała się we współpracę w prowadzonej działalności przez męża. Zdaniem ZUS okoliczności zgłoszenia M. N. do ubezpieczeń społecznych z tytułu współpracy wskazują, że faktycznie tej współpracy nie podjęła, a dokonanie zgłoszenia do ubezpieczeń zmierzało jedynie do uzyskania wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Skoro zatem współpraca nie jest realizowana – to nie powstaje także z tego tytułu stosunek ubezpieczeniowy.

Na mocy art.219 kpc Sąd połączył do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy zainicjowane odwołaniem D. N. i M. N..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. N. jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę w firmie (...). Od dnia 01.06.2005r. do dnia 31.10.2013r. była zatrudniona na całym etacie, natomiast od dnia 01.11.2013r. jest zatrudniona na 1/2 etatu.

Firma (...) zajmuje się przewozami ludzi autobusami. Firmę tę prowadzi ojciec M. N. wraz z jej bratem. W firmie (...) zajmuje się prowadzeniem spraw biurowych: przyjmuje telefony, informuje o kursach autobusów, dokonuje rezerwacji w autobusach, rozlicza sprzedaż biletów do Urzędu Marszałkowskiego w W., kontaktuje się z urzędami.

Mąż M. D. N. – prowadzi firmę o podobnym profilu, przy czym jest nastawiony na kursy turystyczne krajowe i zagraniczne oraz obsługuje krótkie kursy autobusowe. Natomiast firma (...) obsługuje dowozy dzieci do szkół autobusami i na linie dalekobieżne.

Firma (...) rozszerzała swą działalność o zagraniczne usługi transportowe autobusami o wysokim standardzie. Wymagało to uzyskania stosownych zezwoleń, licencji, wymiany floty transportowej poprzez wyleasingowanie nowych autobusów. Wówczas małżonkowie N. podjęli decyzję, że M. N. bardziej zaangażuje się w sprawy firmy (...), a ograniczy swoje zatrudnienie w firmie (...) do 1/2 etatu. Wobec powyższego od dnia 01.11.2013r. została zgłoszona przez D. N. jako osoba współpracująca z nim przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej z maksymalną podstawą wymiaru składek w wysokości 9.000zł.

W firmie (...) obowiązki M. N. generalnie pokrywały się z czynnościami, które wykonywała w firmie (...). Dodatkowo M. N. czynnie uczestniczyła w wyleasingowaniu nowoczesnego autobusu. Zajęła się w związku z tym wszelkimi kwestiami dotyczącymi wynegocjowania jak najkorzystniejszych warunków umowy, natomiast D. N. ograniczył się do spraw związanych z warunkami technicznymi pojazdu. Taki podział obowiązków był tym bardziej umotywowany, że M. N. jest z wykształcenia prawnikiem.

De facto M. N. już we wcześniejszym okresie wspierała męża w jego działalności, przy czym pomoc ta nie miała tak zorganizowanego charakteru jak od dnia 01.11.2013r.

M. N. w chwili zgłaszania jej jako osoby współpracującej była w zaawansowanej ciąży. Dziecko urodziło się dnia (...) M. N. była pod kontrolą Polikliniki G.-Położniczej w B.. Na zwolnieniu lekarskim przebywała od 30.09.2013r. do dnia 29.10.2013r. Następnie po wizycie lekarskiej otrzymała zwolnienie na dalszy okres od dnia 30.10.2013r. do dnia 28.11.2013r. Przy czym zwolnienie to zostało przesłane M. N. faksem. Wówczas M. N. podjęła działania mające na celu skorygowanie końcowej daty zwolnienia, gdyż była już osobą współpracującą z mężem i pracowała w tym charakterze. W związku z tym zwolnienie lekarskie obejmowało okres od dnia 30.10.2013r. do dnia 31.10.2013r.

M. N. wykonywała czynności jako osoba współpracująca w firmie (...) do stycznia 2014r., po czym skorzystała z urlopu macierzyńskiego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o:

zeznania świadków: E. S. (k.46v), M. T. (k.46v-47), R. K. (k.47), M. K. (k.62v-63), K. P. (k.63-63v), J. B. (k.81v), J. N. (k.81v-82), D. R. (k.82), I. S. (k.82-82v), T. T. (k.82v), zeznania odwołujących złożonych w charakterze strony: M. N. (k.82v-83) i D. N. (k.83-83v), dokumenty (k.9, 30) i dokumenty znajdujące się w aktach ZUS.

Sąd zważył, co następuje:

na wstępie podkreślenia wymaga, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (art. 477⁹ i art. 477¹⁴ k.p.c.) i tylko w tym zakresie podlega ona kontroli sądu zarówno pod względem jej formalnej poprawności, jak i merytorycznej zasadności (por. postanowienie SN z dnia 22 lutego 2012r. w sprawie II UK 275/11, publik. LEX nr 1215286).

Podkreślić w tym miejscu należy, że przedmiotem niniejszego sporu nie jest wysokość podstawy wymiaru składek, ale spór w przedmiotowej sprawie koncentruje się na kwestii, czy M. N. od dnia 01.11.2013r. ma status prawny osoby współpracującej w rozumieniu art.8 ust. 11 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.Dz.U. z 2013, poz.1442 ze zm.), a w konsekwencji, czy zachodzą przesłanki z art.6 ust. 1 pkt 5, art.11 ust. 2 i art.12 ust. 1 w zw. z art. 13 pkt 5 ustawy systemowej do objęcia jej obowiązkowo od tego dnia ubezpieczeniami: emerytalnym, rentowymi i wypadkowym oraz dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym.

Zgodnie z **art.6 ust.1 pkt 5** oraz **art.12 ust.1** w/w ustawy - osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą oraz osoby z nimi współpracujące podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu. W myśl **art.13 pkt 5** tej ustawy dla osób współpracujących obowiązek ubezpieczenia powstaje od dnia rozpoczęcia współpracy przy prowadzeniu pozarolniczej działalności do dnia zakończenia tej współpracy. Natomiast w myśl **art.11 ust.2** w/w ustawy - dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10.

Zgodnie natomiast z **art.8 ust.11** w/w ustawy - za osobę współpracującą z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność uważa się małżonka, dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione, rodziców, macochę i ojczyma oraz osoby przysposabiające, jeżeli pozostają z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym i współpracują przy prowadzeniu tej działalności; nie dotyczy to osób, z którymi została zawarta umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że M. N. od 01.11.2013r. współpracowała przy prowadzeniu przez męża działalności gospodarczej pod nazwą (...).

Świadek M. K. jest bratem M. N. i współwłaścicielem firmy (...). Z jego zeznań wynika, że M. N., zatrudniona w ich firmie, chciała podwyżkę, chciała też być współwłaścicielem firmy (...). Jednak ich ojciec się na to nie zgodził. Wówczas M. N. chciała zrezygnować z tej pracy, mówiła o tym od połowy 2013r. Były o to sprzeczki w rodzinie. Świadek stwierdził, że zasadniczo prowadzenie firmy spoczywa na nim, gdyż ojciec głównie jeździ jako kierowca. M. N. koordynowała u nich rozkłady jazdy, kontaktowała się z urzędami, przygotowywała dokumenty niezbędne przy prowadzeniu tej działalności, uczyła kierowców obsługi kasy fiskalnej. Okres wrzesień/październik to według świadka gorący okres, gdyż zaczyna się szkoła i w związku z tym dowozy dzieci. Świadek przestraszył się, że jeśli M. N. zrezygnuje z pracy, to zostanie wówczas sam ze wszystkimi obowiązkami. Dlatego zgodził się zatrudnić ją na 1/2 etatu, ale za wyższe wynagrodzenie. Na cały etat zarabiała ona około 1.800zł, a 1/2 etatu – 1.300zł. Z zeznań świadka wynika, że jednej osobie trudno jest prowadzić takie przedsiębiorstwo, a M. N. posiada duże doświadczenie w pracy w takiej firmie. Nadto z jego zeznań wynika, że M. N. czuła się dobrze w ciąży i przychodziła do pracy do stycznia 2014r.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka. Pomimo że jest on bratem odwołującej, jego zeznania są wiarygodne. Logicznie tłumaczą, dlaczego M. N. zrezygnowała z pracy na cały etat w firmie (...) i podjęła współpracę z firmą męża. Zarobki w firmie (...) były niskie. Tymczasem większe zaangażowanie się w firmę męża pozwalało na szybszy rozwój firmy (...), gdyż małżonkowie mogli podzielić się obowiązkami i przez to zintensyfikować swe działania, a M. N. była w

pełni doświadczoną osobą w prowadzeniu takiej firmy, gdyż analogiczne czynności wykonywała w firmie (...), gdzie pracowała od 2005r.

Z zeznań świadka E. S. wynika, że pracuje ona w Urzędzie Gminy w A.. Do jej obowiązków należy wydawanie zezwoleń na wykonywanie regularnych przewozów osób. W związku z tym miała ona kontakt z M. N. na jesieni 2013r., kiedy to firma (...) złożyła wniosek o zmianę zezwolenia na wykonywanie przewozu osób. Świadek kontaktowała się z M. N. telefonicznie i osobiście w kwestiach proceduralnych. Z żadną inną osobą z firmy (...) nie kontaktowała się. Ponadto świadek kontaktowała się z M. N. w kwestii biletów miesięcznych dla dzieci dowożonych do gimnazjum przez firmę (...). Świadek kojarzyła, że kontaktowała się z M. N. w tej kwestii od jesieni 2013r., albowiem od tego momentu Gmina uczestniczy w projekcie ze środków unijnych. Z zeznań tego świadka wynika, że w kwestii biletów miesięcznych konieczny jest kontakt comiesięczny, gdyż Gmina składa zamówienie na odpowiednią ilość biletów, a firma (...), a w szczególności M. N., te bilety im dowozi, a oni przekazują je uczniom.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż jest on pracownikiem samorządowym. Nie ma żadnego interesu w składaniu zeznań niezgodnych z prawdą.

Świadek M. T. pracuje w Urzędzie Miasta w O. w Wydziale Komunikacji i (...). Z zeznań tego świadka wynika, że firma (...) jest jedną z prężniej działających firm transportowych na tym terenie. Ma kilka rodzajów licencji uprawniających do wykonywania transportu drogowego i przewozów. Świadek pierwszy raz miała kontakt z M. N. w listopadzie-grudniu 2013r., gdyż firma (...) ubiegała się wówczas o udzielenie nowych licencji na przewóz samochodem osobowym i samochodem osobowym od 7 do 9 osób. Z zeznań tego świadka wynika, że wszelkie kwestie formalne związane z pozyskaniem tej licencji załatwiała M. N., która donosiła załączniki, dzwoniła i dopytywała się o termin wydania licencji. Ponadto z zeznań tego świadka wynika, że M. N. często dzwoni w związku z aktualizacją dokumentów posiadanych przez firmę (...). Z zeznań tych wynika, że z firmy (...) kontaktują się z nią jedynie M. N. lub D. N..

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż świadek kojarzyła, że opisane powyżej licencje, są nowymi rodzajami licencji, które weszły w życie od 2013r. i małżonkowie N. jako jedyni przedsiębiorcy na tym terenie – takie licencje uzyskali. Na uwagę zasługuje zdaniem Sądu okoliczność, że świadek wypowiadając się o firmie (...), używała sformułowań wskazujących na to, że jest to przedsiębiorstwo prowadzone przez oboje małżonków N..

Świadek R. K. od 2010r. do 2014r. był pracownikiem Raiffeisen (...) i w grudniu 2013r. zawierał umowę z firmą (...) na leasing autobusu. Warunki umowy negocjowała z nim M. N.. W związku z tym spotykała się z nim, dostarczała dokumenty. Natomiast D. N. skupił się jedynie na wyborze autobusu i świadek ustalał z nim jedynie kwestie techniczne dotyczące modelu autobusu. Natomiast M. N. świadek określił jako „ciężkiego przeciwnika do negocjacji”.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka. W spontaniczny sposób opisywał swoje kontakty zawodowe z obojgiem małżonków N.. Negocjacje związane z leasingiem autobusu były ważne dla świadka, albowiem w ich wyniku firma (...) w marcu 2014r. wyleasingowała kolejny autobus, który był najdroższym wyleasingowanym przez świadka autobusem. Dlatego zdaniem Sądu wiarygodne jest, że świadek zapamiętał, iż miał kontakt z M. N. w grudniu 2013r.

Świadek K. P. pracuje w firmie (...) sp. z o.o. w W. jako pracownik biurowy od 2014r., a wcześniej pracowała w firmie (...). Właścicielem obu firm jest jedna osoba. Firma (...) współpracuje z (...) biurem podróży i obsługuje turystów z Rosji, podnajmując autokary m.in. z firmy (...). Świadek w obu firmach, w których pracowała, miała kontakt z firmą (...). Zazwyczaj ma kontakt z D. N.. Z M. N. miała kontakt jeden raz. Było to na przełomie 2013/2014. Wiązało się to ze składaniem wniosków o wydanie zezwoleń zagranicznych na wyjazd autobusu na Białoruś. M. N. kontaktowała się ze świadkiem w kwestii wypełnienia dokumentów, które należało złożyć do Biura ds. (...).

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka. Małżonkowie N. są dla niej jedynie jedynymi z kontrahentów, z którymi współpracuje jej pracodawca. Świadek nie ma żadnego interesu w składaniu fałszywych zeznań. Świadek opisała jedyny kontakt, który miała z odwołującą i Sąd uznał to zeznanie za wiarygodne.

Świadek J. B. jest kierowcą autobusów turystycznych w firmie (...) od 2011r. Z jego zeznań wynika, że od końca 2013r. do stycznia 2014r. M. N. pracowała w biurze firmy (...). Wystawiała dokumenty, wydawała tarcze tachografów, plan, kontakt z pilotem. Wcześniej zajmował się tym D. N..

Także świadek T. T. jest pracownikiem firmy (...). Pracuje jako księgowa na 1/8 etatu. Z zeznań tego świadka wynika, że M. N. rozpoczęła współpracę pod koniec 2013r. Nadto z zeznań tego świadka wynika, że odwołująca wypełniała dokumenty związane z kupnem nowego autobusu, dokonywała rozliczeń z Urzędem Marszałkowskim i w związku z tym jeździła do W.. Załatwiała formalności w Urzędzie Miasta w O.. Z zeznań tego świadka wynika, że w tym czasie odwołująca była w zaawansowanej ciąży, co nie przeszkadzało jej w pracy.

Pomimo iż są pracownicy firmy (...), Sąd dał im wiarę. Świadkowie opisywali zakres obowiązków odwołującej zgodnie ze swoimi obserwacjami związanymi bezpośrednio z zakresem ich własnych obowiązków.

Świadek D. R. jest księdzem i organizuje dzieciom wyjazdy na obozy letnie i zimowe. Ponieważ małżonkowie N. są jego znajomymi – zazwyczaj wynajmuje autokar od nich. Z jego zeznań wynika, że firmę (...) traktuje jako firmę rodzinną obojga małżonków. Z jego zeznań wynika, że gdy w listopadzie załatwiał wynajem autokaru i był w biurze firmy (...), to zastał tam M. N., która była doskonale zorientowana w sprawach tej firmy.

Sąd uznał to zeznanie za wiarygodne. Świadek skojarzył okres tego spotkania z tym, że było to po Świącie Wszystkich Świętych, a nadto świadek kojarzył, że był to listopad, gdyż obie jego siostry w tym okresie urodziły dzieci: jedna 26.10.2013r., a druga w listopadzie 2013r. Natomiast w tym okresie M. N. była według świadka w zaawansowanej ciąży i w trakcie tego spotkania rozmawiał z nią o ciąży.

Świadek J. N. pracuje w Biurze (...) w O.. W związku z tym ma kontakt z firmą (...), od której wynajmowane są autokary. Z jego zeznań wynika, że na przełomie listopada i grudnia 2013r. miał on kontakt z M. N. w związku z wynajmem autokarów na przewóz dzieci na imprezę turystyczną. Świadek kojarzył, że zdarzenie to miało miejsce właśnie w takim terminie, gdyż imprezę tę finansowało (...) Centrum Pomocy (...) w O. M.. które co rok dokonuje takiego finansowania, a środki ma do wykorzystania do końca roku. Ponieważ były perturbacje związane z ilością dzieci, a w związku z tym z wielkością autokaru – świadek kontaktował się parokrotnie z M. N. w tej kwestii – zarówno we własnym biurze jak i w biurze firmy (...).

Świadek I. S. jest natomiast nauczycielką, która współpracuje z fundacją (...) i organizuje w związku z tym wypoczynek letni i zimowy dla dzieci rolników. Wobec powyższego w grudniu 2013r. skontaktowała się z D. N. w kwestii wynajmu autokaru, a on odesłał ją do biura, gdzie pracowała M. N., aby dokonała ustaleń z nią. Z zeznań świadka wynika, że spotkała się z M. N. w biurze, ustaliła z nią wszelkie kwestie związane z wynajmem autokaru i według oceny świadka M. N. podejmowała wszelkie decyzje samodzielnie, bez konieczności konsultowania ich z inną osobą.

Sąd dał wiarę tym świadkom. Są to osoby, które wynajmowały z firmy (...) autokary. Nie mają żadnego interesu w składaniu fałszywych zeznań.

Natomiast z zeznań M. N. i D. N. wynika, że pod koniec 2013r. musieli podjąć czynności mające na celu rozszerzenie działalności. Musieli zatem odnowić flotę. W tym celu D. N. wyjeżdżał 3 razy wyjeżdżał do Niemiec i szukał autokarów. W tym okresie mieli też wydawanych 6-7 zezwoleń. Wymagało to wypełnienia szeregu dokumentów, uzyskania różnego rodzaju uzgodnień od różnych urzędów. Musieli zrobić zestawienie roczne do Urzędu Marszałkowskiego co polega na przygotowaniu zestawienia wszystkich sprzedanych biletów z rozbiciem na poszczególne ulgi. M. N. przygotowała zestawienia miesięczne i zestawienie roczne do 8 stycznia 2014r., bo wtedy mijał termin. Musieli rozliczyć kierowców z ich czasu pracy za dany rok. (...) zatrudnia około 20 kierowców od marca do października, a poza tym sezonem – około 13. Nadto D. N. w trakcie negocjacji związanych z wyleasingowaniem autokaru pod koniec 2013r. był nieobecny, gdyż zdawał wówczas egzamin państwowy w W. mający na celu rozszerzenie ich działalności. D. N. stwierdził, że wkład żony w firmę (...) był niewspółmierny do niskiego wynagrodzenia, które tam otrzymywała i dlatego bardziej racjonalne było, by bardziej zaangażowała się w prowadzenie firmy (...), z której dochodów utrzymuje

się rodzina. Natomiast M. N. argumentowała swoją decyzję także tym, że mają troje dzieci i dzięki jej większemu zaangażowaniu w firmę męża – D. N. będzie mógł więcej czasu spędzać z dziećmi. Nadto z jej zeznań wynika, że generalnie czuła się dobrze w ciąży, ale skorzystała ze zwolnienia lekarskiego bardziej ze względu na swój stan psychiczny, gdyż podczas jednej z wizyt dowiedziała się, że dziecko urodzi się z zespołem (...). Po tym wróciła do pracy i zaprzestała pracy dopiero wtedy, gdy tak puchły jej nogi, że nie mogła założyć butów, a była zima.

Sąd dał wiarę zeznaniom odwołujących. Są one szczerze i spontaniczne. Zeznanie te korelują z zeznaniami wszystkich świadków zeznających w sprawie.

Wobec powyższego Sąd uznał, że z materiału dowodowego w sposób jednoznaczny wynika, że M. N. podjęła współpracę przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej swego męża. Cechami konstytutywnymi pojęcia „współpraca przy działalności gospodarczej”, o której mowa w art.8 ust.11 w/w ustawy - są występujące łącznie: a) istotny ciężar gatunkowy działań współpracownika, które nie mogą mieć charakteru wtórnego, b) bezpośredni związek z przedmiotem działalności gospodarczej, c) stabilność i zorganizowanie oraz d) znaczący czas i częstotliwość podejmowanych robót (tak wyrok SN z dnia 06.01.2009r., IIUK 134/08). Natomiast w wyroku z dnia 20.05.2008r. Sąd Najwyższy zajął stanowisko, że za współpracę przy prowadzeniu działalności gospodarczej powodującą obowiązek ubezpieczeń emerytalnego i rentowych uznać należy taką pomoc udzieloną przedsiębiorcy przez jego małżonka, która ma charakter stały i bez której stanowiące majątek wspólny małżonków dochody z tej działalności nie osiągałyby takiego pułapu, jaki zapewnia ich współdziałanie przy tym przedsięwzięciu (IIUK 286/07).

Zdaniem Sądu współpraca M. N. w prowadzeniu działalności gospodarczej przez jej męża spełniała wszystkie w/w kryteria. M. N. była doskonale zorientowana w specyfice funkcjonowania tej firmy. Samodzielnie podejmowała wszelkie decyzje, negocjowała warunki różnych umów, prowadziła skomplikowane sprawy urzędowe. Nastąpił wyraźny podział obowiązków pomiędzy małżonkami: D. N. był kierowcą i zajmował się kwestiami technicznymi związanymi z pojazdami. M. N. zajmowała się kwestiami biurowymi i prawnymi. Urzędowała w biurze firmy oraz załatwiała w terenie sprawy związane z obiegiem dokumentów. Dzięki jej zaangażowaniu w firmę i przejęciu części obowiązków, które do tej pory wykonywał D. N., możliwe było poszerzenie zakresu działalności firmy (...) i tym samym zwiększenie dochodów firmy.

ZUS stoi na stanowisku, że okoliczność, iż w dniu 01.11.2013r. M. N. była na zwolnieniu lekarskim, wskazuje na to, że takiej współpracy nie podjęła. Z takim stanowiskiem nie sposób się zgodzić. M. N. była na zwolnieniu lekarskim do dnia 31.10.2013r., co wynika choćby z informacji ZUS (k.39). Nadto niezależnie od tego – okoliczność przebywania na zwolnieniu lekarskim w dacie zgłoszenia danej osoby jako współpracującej nie stanowi co do zasady przeszkody w uznaniu, iż jest ona osobą współpracującą przy prowadzeniu działalności gospodarczej, o ile istotnie spełnia ona ku temu warunki. Współpraca z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność jest bowiem konsekwencją faktycznej współpracy podmiotów wymienionych w treści art.8 ust. 11 ustawy systemowej, pozostających z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność we wspólnym gospodarstwie domowym, przy wykonywaniu tej działalności. Należy od tego odróżnić sytuację ewentualnego wykorzystania zwolnienia lekarskiego w sposób sprzeczny z jego przeznaczeniem – idąc tokiem rozumowania organu rentowego. Całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie przekonuje natomiast, iż M. N. wręcz powinna być objęta ubezpieczeniem jako osoba współpracująca z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą. Spełnia bowiem wszelkie kryteria, o których mowa w art.8 ust.11 ustawy systemowej: jest żoną osoby prowadzącej działalność gospodarczą, pozostaje z nim we wspólnym gospodarstwie domowym i współpracuje przy prowadzeniu tej działalności.

Sąd zgadza się z linią orzecznictwa, zgodnie z którą podjęcie współpracy przez kobietę w ciąży przy prowadzeniu pozarolniczej działalności, nawet gdyby głównym motywem było uzyskanie przez nią świadczeń z ubezpieczeń społecznych nie jest naganne, ani tym bardziej sprzeczne z prawem, jeżeli współpraca ta była faktycznie wykonywana (tak SA w Gdańsku w wyroku z dnia 21.01.2014r. IIIAUa 794/13).

Sąd na mocy art.217§3 kpc oddalił wniosek dowodowy ZUS złożony w piśmie z dnia 13.08.2014r. o dopuszczenie dowodu z dokumentacji lekarskiej z Polikliniki G.-Położniczej w B., a w konsekwencji dowód z opinii biegłego na

okoliczność, czy M. N. była zdolna do podjęcia współpracy w dniu 01.11.2013r. Sąd uznał, że z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie jednoznacznie wynika, że niezależnie od tego, jak w tym okresie czuła się odwołująca – podjęła ona współpracę z D. N. w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Wobec powyższego przeprowadzenie tego dowodu jest zbędne, gdyż sporne okoliczności zostały w sprawie dostatecznie wyjaśnione.

Mając to na uwadze, Sąd na mocy **art.477¹⁴§2 kpc.** zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustalił, iż M. N. od dnia 01.11.2013r. podlega obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu.